

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemelat în 1853 de Mitropolia Sibiu

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000; Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori neîncercate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRATIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Răscumpărarea vremii

Trecerea cu adevărat conștientă și matură peste pragul unui an nou, implică în sine o privire retrospectivă asupra activității desfășurate în anul ce s'a sfârșit și elaborarea unui plan de activitate pentru viitor. Dar un bilanț sincer și obiectiv asupra vieții omenirii din anul trecut, indică limpede un grav deficit moral, a cărui expresie concretă este cumplita criză socială și sbruciumul stihial în care se sbate astăzi biata omenire. De aceea, niciodată n'a fost mai actuală și mai salutară pentru omenire, lozincă biblică: «Ca fii ai luminii să umblați... răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele» (Efes. V, 9 și 16).

Pentru a fi la înălțimea comandamentului ce se desprinde din această lozincă plină de înțelepciune, trebuie să ne descătușăm mai întâi din ghiarele concepției false că timpul este o dimensiune cosmică în care viața omului se desfășoară după legea de fier a unui fatum implacabil. De fapt, în cadrul ritmului de dezvoltare istorică a omenirii, rămâne destul loc și pentru libertatea voinței; mai mult: la însăși formarea acestui ritm, omul contribuie — ca factor secundar — cu voința sa liberă. Căci fatalitatea istoriei nu-i un fatalism orb și mecanic, ci o soartă în mare parte voită și făurită de noi, în cadrul prestabilit de factorul primordial al istoriei: Dumnezeu.

Cine răsfoiește cartea istoriei, constată că viața sufletească a respectivelor popoare a avut un rol de factor constitutiv al istoriei. Energia spirituală a omului — în colaborare continuă cu Cerul — plămădește istoria. Iar dacă vrem să recurgem la un argument cât mai apropiat de viața noastră actuală, e de ajuns să subliniem faptul că însuși sbruciumul sufletească în care se sbate azi omenirea, este un indiciu al libertății de manifestare a omului în cadrul istoriei. Pentru că conștiința vinei ne face să simțim timpul trecut rău folosit, ca pe ceva chinător, ca pe o povară. Conștiința vinei este așa de puternică, încât se manifestează și ca o așteptare încordată a viitorului, în care vrem să scăpăm de povara clipei trecute sau prezente, dar și ca frică de viitor știind că el va fi o scadență pentru păcatele noastre. Ori, conștiința răspunderii și a vinei sunt inexplicabile fără existența libertății de voință a omului.

Așa încât, putem afirma categoric: Numai structura formală a curgerii timpului, adică forma curgerii, este neschimbătoare sau fixă, pe când conținutul curgerii se schimbă (Cf. Husserl E.: Vorlesungen zur Phänomenologie des inneren Zeitbewusstseins. Herausgegeben von M. Heidegger. Halle 1928, p. 101). Conținutul curgerii îl dă persoana care trăiește în vadul timpului, iar schimbarea lui este tocmai

expresia activității liber-creatoare a personalității omului.

Dacă putem imprima conținutului timpului pecetea personalității noastre, atunci nu trebuie să privim timpul — cum opinează Heidegger — numai cu teamă, ci și cu nădejde. Firește, când cugetăm că totul e nestatornic și trecător, ne cuprinde o melancolie profundă și de obicei nimeni nu se cugetă la trecut și viitor, fără melancolie și groază. Dar această teamă se stinge numai prin activitatea creatoare a personalității omului, care ne face să nu mai vedem viitorul ca pe un fatum implacabil, ci ca pe un prilej fericit ce ne oferă posibilitatea de-a crea continuu. Avântul creator al unei atitudini eroice în fața vieții, este cel mai bun leac împotriva așa zisului rău al timpului. Bine timpul numai printr-o intensă activitate creatoare. Căci prin aceasta depășim vremelnicul și ne asigurăm ancorarea în veșnicie, făcând din timp o dimensiune spirituală care răzbate dincolo de veac.

Dar tocmai prin aptitudinea de-a crea în timp, omul are posibilitatea de-a răscumpăra vremea pierdută. Pentru a lămurii noțiunea de vreme pierdută, e de ajuns să inducem un citat din Fer. Ieronim, care zice: «Căci tot timpul în care ne consacram nu virtutilor ci viciilor, pierde, și ca și când nu fusese, este socotit ca nimic» (Comentariu în Aggaeum, cap. I, v. 3 Migne, P. L. 25, col. 1393^B). Prin urmare, orice clipă pe care n'am folosit-o pentru desăvârșirea personalității noastre și ridicarea ei la nivelul de asemănare cu Dumnezeu, este pierdută.

Drept aceea, dacă vrem să urmăm linia destinului nostru hărăzit de Creator: desăvârșirea și fericirea veșnică, trebuie să luăm grav hotărârea de-a ne conforma cu toată puterea ființei noastre, comandamentului salutar al lozincii biblice: «Ca fii ai luminii să umblați... răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele» (Efes. V, 9 și 16). Ce însemnează răscumpărarea vremii, ne spune același cugetător creștin: «Cine-i înțelept, și pentru aceasta umblă cu băgare de seamă, acela răscumpără timpul... Când consumăm timpul în fapte bune, îl cumparam și facem favorabil nouă ceea ce fusese vândut prin răutatea oamenilor» (Fer. Ieronim: Comm. in epist. ad Ephesios, lb. III, cap. V, v. 16, Migne, P. L. 26, col. 559^C). Dar greșelile trecutului le reparăm prin pocăință; de aceea, și mai potrivită vremii noastre este talmăcirea pe care o dă sf. Grigorie cel Mare, răscumpărării vremii: «De sigur răscumpărăm timpul, când plângând reparăm viața dusă înainte, pe care am pierdut-o în desfrânare» (Moralium lib. V. In cap. IV, 13. Iob. cap. XXXIX.

Sfintele sărbători la Sibiu

În centrul Mitropoliei noastre, sfintele sărbători au adus multă bucurie duhovnicească. Tradiționalul colind a vestit Nașterea Domnului, ca în fiecare an, culminând în concertul organizat la catedrala mitropolitană sub conducerea p. prof. Gh. Șoima și p. prof. I. Micu. Numărul credincioșilor a fost mai bogat ca oricând și toți au urmărit colindele cu simțământul creștinesc trezit deodată cu sosirea Crăciunului.

P. prof. N. Mladin dela Academia teologică a rostit, cu acest prilej, un cuvânt de învățătură.

Acesta este al 20-lea concert de colinde organizat în catedrala mitropolitană și a însemnat, în acest an, și un moment comemorativ pentru munca p. prof. T. Popovici.

În întâia zi a Crăciunului a slujit I. P. S. Mitropolit Nicolae înconjurat de soborul preoților și diaconilor din localitate. La sfârșitul sf. Liturghii, I. P. S. Sa a predicat, accentuând datoria fiecăruia de a veni, după a sa măsură, în ajutorul celor ce suferă mai crunt de pe urma războiului abia încheiat, cu deosebire în ajutorul copiilor orfani.

În a doua zi a Crăciunului, a slujit P. S. arhieru-vicar Teodor Rășinăreanu, care deasemenea a rostit cuvânt creștinesc de aleasă învățătură. Tot P. S. Sa a slujit, înconjurat de sobor mare, și la sf. Vasile.

La sfârșitul sf. Liturghii s'a înălțat o dozologie pentru sănătatea M. S. Regelui Mihai I și pentru prosperitatea poporului român în anul 1946, de față fiind și șefii autorităților locale.

Recepția de Anul Nou din palatul mitropolitan a avut un caracter restrâns. Au luat parte colaboratorii cei mai apropiați ai I. P. S. Mitropolit și câțiva credincioși laici din centrul Mitropoliei.

P. S. arhieru-vicar Teodor a talmăcit omagiul clerului și poporului din Arhiepiscopie și a urât I. P. S. Sale

n. 70. Migne, P. L. 75, col. 720^A). Această talmăcire se întregeste minunat cu avertismentul următor: «Deci să ne întoarcem pocăindu-ne, fraților, și să nu ne înfricoșem de strămtorarea vremii» (P. Chrysologus: Sermo CLXVII, Migne, P. L. 52, col. 637^D).

Bine știind că pocăința nu constă numai din spălarea greșelilor trecutului în baia lacrimilor, ci și în înnoirea vieții sau convertirea din nou la Hristos, răscumpărarea vremii cuprinde în sine ca element integrant, ascultarea poruncii: «Ca fii ai luminii să umblați» (Efes. V, 9). Aceasta însemnează să ne îmbrăcăm fața noastră duhovnicească, în lumina strălucitoare a asemănării cu Hristos.

Timpul astfel folosit este nu numai despresurare virtuală din vremelnicie, ci și punte de trecere în veșnicie, și ca atare un continuu prilej de bucurii curate.

C. SÂRBU

viață îndelungată spre binele Bisericii și al Neamului, Dna M. Neagu, președinta Soc. Ort. a Femeilor Române — filiala Sibiu, a exprimat omagii în numele respectivei societăți.

I. P. S. Mitropolit Nicolae a răspuns, mulțumind tuturor pentru sentimentele arătate din prilejul Anului Nou și asigurându-i pe toți de dragostea Sa părintească. A vorbit apoi despre echilibrul sufletească neclătinat al poporului nostru și despre legătura indisolubilă a poporului credincios cu Biserica și a preoților noastre cu poporul, de care acum mai mult ca oricând va rămâne nedestipită.

Serbarea Bobotezii s'a desfășurat cu fastul tradițional. În sunetul clopotelor și al Troparului Botezului, soborul preoților, în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae, a străbătut străzile ce duc în piața Regele Ferdinand. Acolo s'a slujit sfeștania mare, de față fiind P. S. arhieru-vicar Teodor, dl. general R. Dimitriu, prefect Dr. Șt. Cleja, primar V. Hada, chestorii Gh. Crăciun și A. Deleanu, etc. precum și alți reprezentanți ai autorităților locale și un public numeros.

Cu tot gerul năpraznic din acea zi, credincioșii au acuzat sf. slujbă și au primit botezul din partea I. P. S. Mitropolit.

O companie de onoare a defilat prin fața tribunii, fiind stropită cu apă sfințită de către I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Asistența s'a încolonat apoi din nou și, în același cadru mare, s'a întors la catedrala mitropolitană. C.

M. Sa Regele Mihai I, după patru luni de ședere la reședința de vară, s'a reintors la București. În noaptea Anului Nou M. Sa a adresat poporului o proclamație, în care a spus printre altele: „Pentru a putea să ne îndeplinim datoria, fac apel la unirea tuturor... Numai printr-o adevărată unitate națională vom putea culege roadele sacrificiilor pe cari le-am făcut”.

Invitare la abonament

Cu anul Domnului 1946, intrăm în al 94-lea an de existență a foii înființate de mitropolitul Andrei Șaguna.

Ca vechime a doua gazetă a Ardealului, „Telegraful Român” rămâne credincios liniei sale de apărător și propagator al ideilor ortodoxiei românești.

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii noștri din cler și dintre mireni, să aboneze în număr cât mai mare, acest vechiu organ de publicitate și să stăruiască totodată pentru cât mai largă lui răspândire în cercurile doritoare să cunoască mai dinadins mersul vieții bisericești din Mitropolia Ardealului și munca depusă aici pentru buna propagare a Bisericii și a Neamului.

Abonamentele arătate în fruntea foil, se trimit la adresa Administrației foil.

Redacția și Administrația „Telegrafului Român”, Sibiu

ANUL 1945

Anul vechiu,

anul Domnului 1945 a coborât în cea trecută vreme și s'a cuibărit în sacul cel neînțeles și necuprins al veșniciei. În urma lui, purtați pe aripă de gând, abia ne încumetăm a căuta în firul zilelor mai ieri apuse, zile care însemnează trepte de urcuș neîntrerupt spre anii îmbătrânirii fiecăruia din noi.

Acum, un fel de tăiuș fin și subțire, însoțit de cântec pr-a puțin aducător de prietenie, își pimbă dunga prin funta noastră. Nu-i plăcut și totuși are darul să ne nduioșeze. Căci prin cântul lui se întrevăde simțământul încercat de fiecare om la săvârșirea anului, simțământ ce însă nu-și găsește tălmăcire din destul prin rostul graiului și-al scrisului.

Ar fi totuși de vreun fo'os să ne întrebăm, acum, la încheierea anului: Stăm oare sub semn de bucurie sau durere pentru toate cele ce-s de-acum încopciate, pe vecie, crugului de an apus?... Dar cine ar putea răspunde fără de zăbavă? Căci simțământul care ne încearcă e prea complex și prea intim legat de viața fiecărui muritor, ca să-i putem fixa un loc precis sub vreo ochiană critică. Unii vor fi cucerți de veselie, alții, poate, de tristețe. Neam dela neam, familie dela familie, vecin dela vecin, fiecare în parte și numai pentru sine ar putea sluji răspuns cât mai vecin cu adevărul. Ba, poate, omul singuratic, stând cu fața către Dumnezeu și cercetându-și conștiința proprie, găsește oarecum puțința să-i trimită, anulul apus, un semn de amintire după dreaptă prețuire, ori un cuvânt mai rotunjit de bun rămas.

Noi însă cronicari suntem și o dator e ne conduce să încreștăm la răboi de vreme, faptele mai însemnate ce s'au petrecut în rama anului 1945.

Și așa, din astă datorie, să pornim la drum.

Pacea,

cuvânt mare și înveșmântat în haina magului, cuvânt ce găzduiește sens cât nu se poate spune nici gândi măcar, ast cuvânt a reușit să-și dăltuiască iar contur în graul și viața om-nirii. Pacea, climat al buneie viețuirii între popoare, pământ al bunelor nădejdi spre înfrățirea tuturor noroadelor, a revenit în lume. Este zestrea cea mai însemnată a anului abia apus.

La temelia păcii celei noi stă dorul tot sp e ce-i mai bun în lume; întru câștigarea ei stau jertfe fără număr, fără nume, fără grai. Sunt jertfele aduse de flăcări neamurilor pământene în avântul lor firesc și neprăcupțit spre tot mai multă și tot mai deplină libertate.

Ce-i drept, pacea venită între noi mai poartă încă un portret sfeln c. Par'că se nfiară de mărimea jrtfelor ce au clădit la zămislirea ei. E tânără și oarecum firavă în raport cu prea năpraznicul război purtat între popoare.

Dar spre nțărirea ei au și purces la lucru fiii cei frunțași ai neamurilor cu adevărat biruitoare. Ei s'au strâns, mai lunile trecute, în capitala Angliei și acum, în ultimele zile ale anului, au zăbovit la sfat în capitala Uniunii Sovietice. Colaborarea din timpul viforniței și-a păstrat toată puterea și vointa spre desăvârșirea victoriei s'a dovedit și ea mai tare decât oricare alt sfătuitor. Conducătorii de noroadă merg deci pe linia clădită din dorința celor mulți, din dorul după pace cât mai dreaptă și mai lungă.

Dar, oare, nu în aceasta stă și voia Celui veșnic? El este *Dumnezeul Păcii* și vrea bună înțelegere și frățească viețuire între oameni. Spre aceasta a primit să ia până și chipul

nostru cel smerit și să coboare în lumea noastră plină de păcate.

Acum, spre așezarea păcii, «Națiunile Unite» s'au strâns la sfat în Londra. Iar documentele vor fi semnate în luna Mai. Așa răsună știrile cele mai proaspete. Noi așteptăm totul cu încredere în Dumnezeu și în înțelepciunea conducătorilor de mari popoare.

Dar cade-se a fi pătrunși de adevărul, că pacea între oameni poate fi clădită numai pe așezarea voii lui Dumnezeu în suflete, pe trăirea celei mai mari dintre porunci: *iubirea creștină*. Ea este un rod și al străduințelor noastre zilnice, dar mai ales al harului dumnezeesc. De aceea, «pentru pacea de sus... pentru pacea a toată lumea, Domnului să ne rugăm!»

Democrația,

care înseamnă drept la libertate și egalitate între oameni și popoare dar și dreptul neamurilor de a se conduce prin ele înșile și după cea mai bună a lor chibzuință, a ieșit biruitoare împotriva celor care urmăreau robirea omenirii. Și aceasta este o zestre însemnată a anului 1945.

Cu sfârșitul războiului, la căma popoarelor au și fost aduse guverne democratice, care lucrează fără de zăbavă la alinarea durerilor celor mulți și la întemeierea păcii. Așa s'a întâmplat și la noi.

Numeroase articole de reviste și de ziare au zăbovit, în întinderea anului trecut, la tălmăcirea sensului ascuns în cuvântul «democrație». Osteneala aceasta și-a dat-o și ziarul nostru, după cum bine s'a putut vedea.

Preoțimea ortodoxă nu s'a văzut surprinsă de noua schimbare. Ea a stat mereu în slujba celor mulți, fiind totdeauna cu poporul și lucrând fără de încetare la lecuirea rănilor lui morale și materiale. Dacă s'a încheiat într-o «*Uniune a Preoților Democratice*», aceasta înseamnă doar o accentuare a direcției în care a lucrat și în care stă ea.

Biserica ortodoxă este maica Neamului nostru. Ea este o Biserică a poporului. Slujitorii ei, preoții, ai cui ar putea fi, dacă nu tot ai dreptcredinciosului nostru Neam?

De altfel, pastorală din August a Sf. Sinod aruncă și ea o lumină clară asupra celor de mai sus.

Roadele

încheierii războiului au început să se arate cu prisosință: la alții, ca și la noi. Bubuitul tunului a încetat, paserile de oțel nu mai împrăștie sămânța morții, flăcări neamurilor se întorc la vetrele lor bătrânești, așezămintele pornesc la treabă spornică.

La noi, semn de bucurie s'a arătat mai ales prin căderea hotărârilor dela Viena, adică din cetatea unde vesti bune pentru neamul nostru nu s'au îmbulzit a fi cândva. Marea noastră vecină dela Răsărit, U. R. S. S., a adus, la căderea nedreptelor hotărâri, partea cea mai însemnată. Astfel, Ardealul de Nord s'a întors acasă pentru totdeauna și cu el toți frații noștri cari erau robiți.

S'a așezat, în Ardealul de Nord, și stăpânirea românească, așa cum trebuia și cum au hotărât cei ce ne-au ajutat să biruim într'un război atât de lung și greu.

Doi vlădici vrednici, PP. SS. Dr. N. Popoviciu și Dr. V. Stan — răposat mai apoi — s'au întors și ei la scaunele văduvite din Oradea și Sighet, ca să încopcieze firul rupt prin vitregia vremilor.

Lecuirea rănilor

lăsate de răzobi a început. Fiind multe și mari, ele vor trebui învinse de toți și prin toți oamenii care poartă

în inima lor măcar un dram din dragostea aproapelui. Se pare că așa se va și înămpla. Căci anul ce-a trecut i-am văzut la lucru pe cei mari și pe cei mici, pe copii și pe bătrâni, pe femei și pe bărbați. Dragostea tuturor s'a arătat spre invalizi și văduve, spre năpăstuiți și spre orfani. Societățile de binefacere și-au însușit sforțările, iar tineretul școlaelor s'a arătat aproape de cei cari duc din greu urmele războiului.

Biserica s'a arătat și ea ca'n toată bună vremea: maica suferințelor. Chemarea ei a răsbătut prin graiul I. P. S. Mitropolit Nicolae și a strâns obol din dărnicia fără seamă a poporului dreptcredincios. Totul este pus în slujba organizării, la Sibiu, a unui orfelinat, menit să îi cuprindă pe micuții cei rămași fără părinți.

El va fi o faptă răsărită din suflul larg al Românului, faptă chemată la viață prin graiul Ierarhului tălmăcitor al verilor spre ocrotirea celor mici și necăjiți.

Prețuirea muncii

și-a găsit un loc mai arătos în pânza anului trecut, decât cum se făcea aceasta înainte vreme. Muncitorii din ateliere, țărani gliei strămoșești și cei cari ostenesec cu mintea lor s'au văzut înconjurați de dragoste și ajutor. Dar și scrisul românesc a închinat pagini întregi spre dreaptă prețuire. Este calea spre tălmăcirea în viață a cuvântului dela Apostol: «Vrednic este lucrătorul de plata sa!»

Prețuirea înțelepciunii și a bărbăției

a cucerit și ea un loc de cinste prin decorarea M. S. Regelui Mihai I cu ordinul «Victoria». Așa a arătat conducerea U. R. S. S., cum trebuie să fie răspățiți toți cei cari au contribuit în chip vădit la înfrângerea dușmanului și la așezarea păcii'n lume.

Încea și o altă prețuire

s'a răsfrâns către un arhiereu vestit în ale lucrului cărturăresc. P. S. Sa Nicolae Colan al Clujului, dascăl al multora din noi, a fost primit solemn în rândul membrilor dela Academia Română. Cinstirea muncii și priceperii? Prețuirea unui om de luptă dreaptă și de convingeri neșovăitoare? Toate, dar mai presus decât aceasta, cinstirea unui cărturar crescut în duh al marelui Șaguna și îndrăgit peste măsură de graiul cronicilor bătrânești. Cinstirea Lui e și spre lauda Bisericii străbune.

Prilej de bucurie

ne-au adus veștile despre Biserica soră din U. R. S. S. Ea lucrează cu putere și în toată libertatea întru mântuirea sufletască a poporului de-acolo. Clerul ei s'a strâns în sobor măret, la Moscova, și și-a ales un nou părinte patriarh: pe I. P. S. Alexe. Au sârguit la adunare și ierarhi din alte țări, chiar și dela noi. Mai apoi, vizita ne-a fost înapoiată și așa s'a pus temei unor legături de creștinească dragoste între fiii sfintelor Biserici ortodoxe.

Exemplu de smerenie

am văzut la Rusabile din 1945. Atunci s'a împlinit un pătrar de veac dela sfîntirea și instalarea I. P. S. Mitropolit Nicolae la căma Bisericii din Transilvania. Câte fapte mari au cucerit ființă în acest pătrar de veac! Și cât de binemeritată ar fi fost sărbătorirea Celui care le-a adus în văzul tuturor! În alte eparhii, din Ardeal, evenimentul a fost pomenit cu dreaptă laudă. La noi, e s'a făcut «în taina suflului și a conștiinței», fiindcă I. P. S. Mitropolit Nicolae a ținut însuși să arate, că la 25 de ani de păstorie nu are «alt simțământ care să și ceară cu mai multă tărie expresia, decât acela al smereniei». Iar cele ce a realizat cu atăta pricepere și tact se explică «numai prin darul și ajutorul de

sus și cu sprijinul colaboratorilor Să și al întregului popor».

De bună seamă, o asemenea smerită atitudine e proprie să lumineze viața unui om rar și să dăltuiască, pentru pagini de istorie nepărtinitoare, contur măret în pragul celor mai puternice realizări dela Șaguna și până'n crugul vremii noastre.

Mărturie dreaptă

despre gândurile și faptele înaltului nostru Ierarh stau paginile cărții: «*Măntuiește Doamne poporul Tău*», dăruită literaturii bisericești în anul încheiat. O lucrare de căpătăiu, o concretizare de gând mare, o podoabă a tehnice.

Și alte lucrări

au răsbătut la lumină. Între ele, «*Procesul Mântuitorului*» de juristul Dr. I. Fruma și teologul Dr. Gr. T. Marcu ocupă poziția fruntașe. Unică în literatura românească, lucrarea a fost întâmpinată cu aprecieri elogioase și a cunoscut un succes de librărie excepțional.

„Revista Teologică“, „Lumina Satelor“,

etc. au stat și în anul trecut în slujba adâncirii multelor probleme științifice și a luminării celor dornici de lumină.

Mărețe lăcașuri

de închinare lui Dumnezeu, ca acelea din Orăștie, Brădet-Acriș, Sita Buzăului, etc. au fost târnosite și date spre folosul sufletesc al obștei. Par'că ar sta și ele sub semnul smerit și curat al mulțumirii aduse lui Dumnezeu, de către oameni, pentru încheierea războiului.

Nou arhiereu-vicar

ne-a dăruit Dumnezeu în persoana P. Sf. Teodor Rășinariu. Om blând, chip de preot după rânduiala noastră, ostentor vechiu în slujba Bisericii, muncitor și în ale cărturăriei, Prea Sfinția Sa a fost așezat într-o slujbă în care «i se șade».

Pomenire pioasă

facem despre episcopul Vasile Moga, întâiul vlădică român-ortodox după ruptura dela 1700, și dela a cărui moarte s'a împlinit tocmai un veac. Cu aceeași pietate ne amintim de sacrificiul eroilor Horia, Cloșca și Crișan, dela dăruirea cărora pentru un viitor mai bun și pentru libertatea celor mulți și obidiți s'au împlinit 160 de ani.

Ne-au părăsit

în cursul anului, plecând în lumea celor drepti, o seamă de ostentori zeloși și vrednici. Între aceștia numărăm: Episcopul Dr. Vasile Stan al Maramurășului, academicianul Enea Hodoș, fost atâția ani redactor al «Telegrafului Român», protopopul Dr. Vasile Oana al Sebeșului, profesorii universitari: Dr. S. Rebi, Dr. V. Tarnavochi, Dr. C. Petranu, Marin Ștefănescu, juristul Dr. L. Borcea, etc.

Dintre «cei trei mari» luptători pentru grăbirea păcii între popoare, a coborât în lumea dreptilor Fr. D. Roosevelt, fost președinte al Statelor Unite ale Americii.

Însoțim pierderea lor cu creștinescul nostru cuvânt: Dumnezeu să-i odihnească.

*

Anul nou,

anul Domnului 1946 acum își țese răsăritul. Asemenea înaintașilor, când se iveau în creasta vremii, așa-i și el. Poartă chip de flăcăiandru sprinten, fața-i e scaldată'n bunătațe și surăs, haina-i e țesută din nădejdi. În orice caz, e purtător de optimism.

Firește, e și el drumeț în cărăriua timpului. Are de purces un drum ce stă din 365 de popasuri. Ce-o fi ducând în traista-i de drumeț, o știe totuși numai Dumnezeu. Căci El este stăpân și peste ani și peste veacuri.

D. CĂLUGĂR

Vrednici de toată lauda

— Alte danii pentru orfelinat —

Din raportul P. C. părinte Dr. Ioan Voişan din Călnic, spicuim cele de mai jos:

„Asupra parohiei Călnic s'a deslăntuit în primăvara anului 1945 o groaznică furtună cu grindină, care a nimicit recolta viilor şi a semănăturilor de toamnă sută la sută. Cu toate acestea înscriindu-mă eu personal în fruntea colectei pentru orfelinat cu suma de 100.000 (unasutămii) Lei şi în decurs de 3 luni folosind orice prilej, cercetând de mai multe ori pe fiecare parohian la casa sa, am ajuns ca din 960 suflete ale parohiei — din cari peste 250 romi — cu excepţia alor două familii, cu toţii au contribuit cu suma de cel puţin Lei 2000 de familie.

Intru isbânda colectei mi-a venit în ajutor, pe lângă Pastorală I. P. S. Voastre şi publicaţiunile făcute în „Telegraful Român” şi în „Lumina Satelor” despre rezultatul obţinut în alte parohii.

Astfel Călnicul vine cu dania sa pentru orfelinat, în sumă de Lei 1.452.000.”

Raport foarte grăitor, iar părintele Voişan în fruntea parohienilor săi merită toată lauda. Cu stăruinţa cuvenită şi-au făcut datoria în mod exemplar. Parohiile din jur să ia pildă şi să-şi corecteze rezultatele colectei.

Şi-acum, de pe valea Secaşului, să trecem pe Târnave, la parohia Seleuş, de unde inimosul părinte Iustin Sârbu raportează că în acea parohie de numai 560 suflete, s'a colectat pentru orfelinatul arhiepiscopesc suma de Lei 1.178.500. Frumoasă sumă şi minunat rezultat!

Cucernicul părinte Iustin Sârbu în fruntea seleuşenilor săi inimoşi, întrece, în proporţie ca numărul sufletelor, toate rezultatele obţinute până acum în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Exemplul cucerniciei sale, ca şi cel pomenit mai sus al părintelui Dr. Ioan Voişan din Călnic, rămân întru totul deosebite.

După exemplele frumoase de mai sus, merită toată lauda şi parohiile: Cornest, de pe Târnava Mică, la 300 de suflete s'a colectat pentru orfelinat suma de Lei 239.000. Vorba veche se adevăreşte: mult pot puţinii buni împreună.

Coborim apoi pe Murăş, în parohia Geoagiu-Suseni, care a dat ca rezultat final 405.200 Lei. Foarte frumos. De aici trecem la Ormindea în Munţii Apuseni, care vine cu rezultatul de 332.552 Lei.

Fată de astfel de isbânzi duhovniceşti, rezultatele obţinute în alte părţi rămân în umbră. Mai dăm totuşi o parte din cele mai reuşite, spre documentare.

Din protopopiatul Olt, s'a colectat pentru orfelinat: Parohiile: Hălmeag Lei 130.000; Mărgineni, 174.900 Lei; Părau 106.100 Lei; Vlădeni, 103.420 Lei.

Din protopopiatul Orăştie, parohiile Balomirul de Câmp, 222.404 Lei; Orăştie-oraş, 459.016 Lei; Şibot, 140.250 Lei.

Din protopopiatul Sălaj: Cacova, 155.020 Lei; Cristian, 119.430 Lei; Gura-Răului, 200.000 Lei; Sibiel, 185.000 Lei.

Pentru numărul viitor al „T. R.” vom mai da şi alte rezultate. Referent

Nr. 10.229/1945

(1) 1—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului Făgăraş se publică concurs cu termen de 30 zile.

Protopopul instituit va fi şi parohul parohiei Făgăraş I. Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Diurnele de protopop dela Stat şi dela vizitaţiile canonice.
3. Sesiune de 18 jugăre la parohia Făgăraş I.
4. Locuinţă în casa protopopească, cu încălzit şi luminat.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară ținută la 7 Decembrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Din pastoralele arhieresti

„Am spus, iubii mei fii sufleteşti, că lumina marelui praznic al Naşterii Domnului din acest an ne pare şi mai strălucitoare decât a celor din anii din urmă; şi aşa este. Fiindcă acest Crăciun nu ne vesteşte numai desrobirea sufletului nostru die cătuşile păcatului strămoşesc şi aşezarea noastră în scaunul de cinste al fiilor lui Dumnezeu, ci el este şi mărturia desrobirii noastre naţionale, a celor ce patru ani de zile am fost rupţi din trupul patriei româneşti şi aruncaţi — de stăpânitorii cei fără de lege — în laturea şi umbra morţii.”

De aceea, dăm slavă Celui atotputernic şi în această mare zi de sărbătoare, pentru toate câte ne-a rânduit nouă şi-l rugăm să ne ajute, ca să putem purta cu creştinească vrednicie şi jugul încercărilor ce ni le va mai rândui, şi să putem da răspuns bun la înfricoşatul judeţ al Fiului său care astăzi se naşte.

Căci, după toată buna chibzuială omenească, încercări vor mai veni, fiindcă deşi războiul din afară a încetat în cea mai mare parte a lumii, pacea dinăuntru nu s'a aşezat încă în suflete. Braţele oamenilor au fost dezarmate, dar inimile lor încă nu. Mulţi dintre ei se uită încă la fraţele lor, cu privirea lui Cain. Şi, ca oamenii singuratici sunt şi neamurile. Nici ele nu s'au împăcat întreolaltă. Iar după cuvântul unui înţelept bărbat de stat, nu numai guvernele, ci şi naţiunile trebuie să se împace; că guvernele trec, iar naţiunile rămân.

Orice pace zidită pe alte temelii decât ale libertăţii şi dreptăţii neamurilor, poartă în sine sămânţa stricăciunii şi a pieirii. Că după aceste două bunuri însoţază sufletul omenească, ca cerbul după apa izvoarelor de munte.”

(Din Pastorală Prea Sfinţitului Episcop NICOLAE al Clujului).

*

„Conducătorii marilor puteri țin conferințe peste conferințe, se cătușesc să afle căile cele mai bune pentru a statornici pacea care să aducă liniștea și bunăvoința între popoare. Nu știm când vom avea dorita pace, un lucru însă îl putem ști de pe acum, că o pace care nu va avea la temelie ei principiile Evangheliei Mântuitorului Hristos, a dragostei creștine, nu poate dăinui și se va dărâma ca una ce va fi zidită pe nisip. Căci dragostea nu cunoaște granițe, nici deosebiri de limbă sau credință, ea este busola vieții creștine și numai ea topește ghița urei și a răzburării din suflete, ea e legea armoniei sociale. „Dumnezeu este dragoste” (I Ioan, IV, 8) și numai „dragostea zidește” (I Cor., VIII, 1). Ea „toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește... Dragostea nici odată nu pier” (I Cor., XIII, 4—8).

„Din aceasta vor cunoaște toți, că sunteți ucenicii Mei — zice Mântuitorul — de veți avea dragoste între voi” (Ioan, XIII, 35). Din desbinare, răzburare, violență și ură nu poate răsări o lume mai bună, nici o pace dreaptă și bunăvoință între oameni.

De aceea, este lipsă, ca conducătorii popoarelor înainte de a porni la sfat să-și plece smeriți genunchii la ieslea dela Vifleem, ca odinioară magii dela Răsărit, ca luând întărire și „lumina cunoștinței” din strălucirea mării lui Dumnezeu să-și încălzească inimile la căldura „Soarelui dreptății”, care luminează mințile și înmoaie inimile, ca să poată statornici cu sufletele curățite condițiile adevăratei păci, în duh creștin, în Duhul lui Hristos, care este „Viața lumii”, căci numai această pace poate dăinui. Numai o pace dreaptă, care asigură pe seama tuturor popoarelor, mari și mici deopotrivă, libertate și independență, poate să înlăture războiul, căci Dumnezeu a lăsat pe seama popoarelor marele dar al libertății, pentru care trebuie să lupte și să se jertfească.”

(Din Pastorală Prea Sfinţitului Episcop VENIAMIN al Caransebeşului).

*

„Pacea în această lume poate fi înțeleasă în multe feluri. Dar o pace adevărată, dreaptă și mulțumitoare pentru toți

oamenii dintr-o țară și pentru toate popoarele din lume, nu se poate dobândi decât printr-o orânduire a ei întemeiată pe învățătura creștină. Care orânduire să așeze pe fiecare — om, sau popor — la locul ce i se cuvine, în puterea vredniciei lui. Iisus Hristos Mântuitorul, prilejuind lumii „pacea Sa”, este autorul și singurul izvor al păcii între oameni și popoare. Oamenii singuratici și popoarele, cari au înțeles acest adevăr, au ajuns la pace unele cu altele și rămân statornic în aceeași stare de pace.

În grija de a da lumii o pace bună, dreaptă și folositoare pentru toți, deopotrivă — înși și popoare — bărbații de stat, oamenii politici și toți bunii cetățeni din toată lumea ar fi bine să țină seamă și de adevărul, că deosebirile dintre oameni și dintre diferitele stări ale societății omenești nu pot fi ridicate, numai așa, peste noapte. Tot așa precum nu se pot prăvăli munții, spre a înfunda cu ei adâncimile văilor. Ceea ce se poate face este însă, ca să înlăturăm dintre noi, dintre înși ca și dintre popoare, pereții despărțitori ai îngâmfării, ai urii și ai cruzimii, dând, cu creștinească dreptate, fiecăruia ceea ce i se cuvine. Minunat înfățișează și lămurite aceste adevăruri o asemănare a sfântului Ioan Gură de Aur: „Viața noastră pământească — zice sfântul Părinte — se aseamănă cu o piesă de teatru. În piesă unul joacă rolul regelui, altul pe al conducătorului de oștiri, al treilea face pe soldatul. După piesă nici unul din ei nu mai este ceea ce era în timpul reprezentației. Așa va fi și la sfârșitul vieții: fiecare va primi răsplata nu a ceea ce a fost în viață, ci a ceea ce a făcut în timpul ei.”

Suferințele să nu ne însălmănteze, nici să ne ducă la desnădejde. Din înțelepciunea Proverbelor lui Solomon desprindem luminoasă învățătură și încurajare: „Fiule, nu defăima cercările din partea Domnului, nici elăbi în răbdare, fiind certat de El”. Chiar dacă pentru moment certarea pământească a Domnului e dureroasă, să nu desnădăjduim. Ci toată strămtorarea de azi să o privim și purtăm ca pe o împreună-pățimire cu Iisus Hristos Mântuitorul. Ca să putem nădăjdui, în schimb, ceea ce ne pune în vedere pentru aceasta sfântul apostol Petru când zice: „...de ispitirea ce vi se trimite pentru cercare, să nu fiți nedumeriți... ci întrucât (prin suferirea ei) luați parte la patimile lui Hristos, bucurați-vă, ca să vă și veseleți la arătarea slavei Lui”.

(Din Pastorală Prea Sfinţitului Episcop VASILE al Timișoarei).

Concurs

La orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu sunt vacante următoarele posturi, pentru cari se publică concurs în termen de 20 de zile dela prima apariție în „Tel. Român”.

1. Conducător al Orfelinatului, preot sau mirean cu pregătire academică, de preferință persoană singură. Are în Orfelinat întreținere completă. Retribuția lunară în bani se va stabili prin învoială.

2. „Mama orfanilor”. Un suflet de aur, o inimă bună și milostivă, o minte trează, o mamă cu adevărat care să nu cunoască odihnă, adânc înțelegătoare a nevoilor copiilor dragi, stăruindu-i cu dragoste și blândețe ziua și noaptea. „Mama orfanilor” va trebui să fie sufletul orfelinatului.

Va avea întreținere completă în orfelinat. Retribuția lunară în bani se va stabili prin învoială.

3. Bucătăreasă se va angaja prin învoială.

Cererile de concurs pentru locurile arătate mai sus vor fi înaintate în termen la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu. Petiționarilor vor alătura toate documentele recomandatoare ce le vor avea.

Sibiu, la 10 Decembrie 1945.

Notă pentru C. preoți

Cucernicii preoți sunt rugați de-a aduce la cunoștința persoanelor interesate acest concurs, ținând socoteală de cerințele orfelinatului, unde avem trebuință de persoane de absolută încredere.

Consiliul Arhiepiscopesc

Rugă pentru Națiunile Unite

— Cetită de președintele Roosevelt la 14 Iunie 1942 —

Dumnezeu al Libertății, pentru cauza omenirii libere, noi astăzi dăm zălog inimile și viețile noastre.

Doamne, dăruiește-ne Victoria împotriva tiranilor, care vor să robească pe oamenii liberi și să subjuge națiunile.

Dăruiește-ne credință și înțelegere pentru a prețui pe toți aceia care luptă pentru Libertate, ca și când ar fi frații noștri.

Înfrățește-ne în nădejdi și dăruiește-ne unire, nu numai cât va ține acest crâncen războiu, dar și în zilele ce vor urma, — unind și trebuind să unească pe toți copiii pământului.

Ce este oare pământul nostru decât un neînsemnat astru, pierdut în universul fără margini? Totuși, noi suntem în stare a-l schimba, dacă aceasta ne este vrea, într-o planetă nezdruclănată de războaie și netulburată de nevrodnice deosebiri de rasă, dogmă sau culoare.

Dăruiește-ne, Doamne, vitejia și prevederea spre a putea începe această misiune chiar astăzi, astfel ca într-o zi copiii copiilor noștri să fie mândri de a purta numele de om.

Mintea omului s'a luminat, iar sufletul său i s'au deschis noi orizonturi.

Dăruiește-ne, Doamne, înțelepciune și limpezime spre a pătrunde mărșla spiritului omenească, ce suferă și îndură atâtă pentru un ideal ce-i depășește slabele puteri.

Cinstește, Doamne, morții noștri, care s'au jertfit întru credință; cinstește-i pe cei în viață, care lucrează și se străduiesc pentru dreptate, recunoașterea și siguranța popoarelor și a țărilor subjugate.

Fă-ne înțelegători față de acela care au fost înșelați și mărimăși cu acelu care au fost trădați.

Dăruiește-ne, Doamne, îndemnarea și curajul de a stărpi din lume asuprirea și învechita doctrină a josiței exploatări, prin forță, a celor slabi de către cei tari. Și mai presus de toate, înfrățește-ne nu numai în clipele de față, dar și în anii ce vor veni; înfrățește-ne nu numai în vorbele noastre dar și în faptele și acțiunile noastre.

Cu toți suntem copiii pământului; fă-ne să înțelegem acest adevăr elementar.

Când frații noștri sunt asupriți — și noi suntem asupriți. Când ei flămânzesc — și noi flămânzim. Când li se răpește libertatea — și libertatea noastră este în primejdie.

Dăruiește-ne, Doamne, credința comună în dreptul la pâine și la pace, la dreptate și la echitate, la libertate și la securitatea oamenilor de pe întreaga față a pământului și nu numai celor din propriile noastre țări. Dăruiește-ne credința în egală îndreptățire a oamenilor de a-și valorifica putințele.

În această credință, Doamne, îndreaptă-ne pașii spre lumea curată, pe care mâinile noastre o pot făuri. Amin!

Nr. 12.998/1945

Comunicat

Adunarea eparhială a Clujului, în ședința ținută la 29 Octombrie 1945, a ales următorii membri în Consistorul spiritual al Mitropoliei Ardealului și anume:

a) Preot Pavel Șendrea, spiritual la Academia teologică din Cluj, ca membru ordinar;

b) Preot Iuliu Goșescu dela parohia Cetea II, ca membru supleant.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 18 Decembrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Astăzi

Fecioara cu taina pe umeri din veacuri,
Cusută'n altăfă ș'aleasă'n voal,
Coboară pe calea de lăcrămi în leaturi,
Cu cerul mării, turnat în pocal.

Pământu-i cuprins în potop de lumină,
Păstorii pleacă cu oile'n rai,
In aer e numai parfum de sulfină
Și ninge cu slavă de ingeri pe plai.

Sorbim mântuirea și pacea cerească —
Ca roua vieții în suflet și gând.
Rămâne în zgură, jos, grija lumească,
Pământul și cerul, răsună cântând.

Preot IOAN IONESCU

Cântec de pace

Din cerul milei cerni albele petale,
Cădăsa păcii cu nectar de sărbătoare,
Și-ți joci arginții dragostei pe cale
Să te culeagă'n pumni copil cu chip de floare

Te porți în cânt serafic de nfrățire
Cu care adormi linfolii' negru-al urii,
In clinică argintiu de mântuire,
Deslegi apoi blestemul greu al gurii.

Tu arzi cu focul dragostei de mâine
Cununile de spini ale durerii
Și nparți cu mâini de sfântă, dar și pâine
Celor sătui de-amar și de mizerii.

In chipul tău culeg polen de viață
Bătrâni și tineri arși de suferință,
Ce te-au purtat pe buze'n orce dimineață
Ș-apari din nou pe zări de biruință.

Ingenunchiem în lăcrare nouă
Lângă prestolul păcii omenirii,
Să ascultăm cum iarăși: „Pace vouă!”
Rostește lumii Fiul mântuirii.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

Nr. 238/1945 prot. [41] 3—3

Concurs

Se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a lui în „Telegraful Român” pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Apold, protopopiatul Sighișoara.

- Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat.
 2. Casă parohială nouă cu toate dependențele necesare în stare bună.
 3. Sesiune parohială cca 13 jugăre, arător și fână.
 4. 6 stânjini de lemne, tăiatul și transportul privind pe preot.
 5. Venitele stolare.

Concurenții își vor înainta în termen petițiile provăzute cu documentele prescise și cu binecuvântarea arhierescă de candidare, Oficiului protopopesc Sighișoara și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Oficiul protopopesc Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Apold. Sighișoara, la 12 Noemvrie 1945.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 570/1945 [40] 3—3

Concurs

În conformitate cu ord. cons. Nr. 10.690/1945 Bis. pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Mag, se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

- Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat.
 2. Casă parohială cu supraedificate.
 3. Două grădini în intravilan.
 4. Sesiune parohială de 11 jugăre, pământ arabil.
 5. O soartă de lemne din pădurea bisericii.
 6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor trimite cererile cu documentele prevăzute în Regulamentul parohial și încuviințarea de candidare numai pentru noii concurenți, având a se prezenta în parohie cu încuviințarea subsemnatului, Oficiului protopopesc.

Săliște, la 18 Noemvrie 1945.

Dr. Dumitru Borcea
protopop

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

URARE. Anul nou 1946 să aducă tuturor colaboratorilor și cetitorilor noștri sănătate, putere de muncă creștină și românească, cu pace deplină!

DI Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, a rostit cu prilejul Anului Nou un substanțial cuvânt, afirmând între altele: „Pace înafară, pace înăuntrul țării, pentru a clădi din temelii o Românie fericită, bună mamă a cetățenilor ei.

Iată ce guvernul țării, urează poporului român și popoarelor conlocuitoare, pentru Noul An ce vine”.

I. P. S. Sa Nicodim, Patriarhul României, a împlinit venerabila vârstă de 80 ani. Cu acest prilej preoțimea bucureșteană în frunte cu P. C. Sa C. Burducea, Ministrul Cultelor, a prezentat I. P. S. Sale felicitări. Intru mulți ani, Stăpâne!

P. S. Episcop Policarp al Americii a fost rânduit Episcop Locotenent al Eparhiei vacante a Maramurășului, până la alegerea titularului. Dumnezeu să-i dea putere de muncă spre binele Bisericii și al Neamului din acele părți ale țării.

Vicar onorar. Ca răsplătă pentru râvna și priceperea cu care a condus patru ani Vicariatul respectiv, P. C. Sa Păr. Prot. slavofol Al. Baba a fost cinstit de către P. S. Episcop Nicolae al Clujului cu dreptul de-a purta toată viața titlul onorific de vicar al Alba-Iuliei. Felicitări!

Reapariție. După o oarecare întrerupere, organul oficial al Eparhiei Aradului: „Biserica și Școala”, apare din nou. Începând cu sărbătorile Crăciunului a reapărut tot la Arad, revista religioasă pentru popor: „Calea Mântuirii”.

Lăsare la vatră. Ministerul de Războiu cu adresa Nr. 21.400 din 9 Oct. 1945, comunică: „Avem onoarea a Vă aduce la cunoștință, că dl. Ministru de Războiu a dat dispozițiuni ca toți studenții în teologie de orice religie și orice contingent (inclusiv ctg. 1945) să fie lăsați la vatră pentru a-și continua studiile.

Ordine în acest sens sunt date de Marele Stat Major, unde rugăm a Vă adresa pentru eventuale lămuriri”.

Decese. În 10 Nov. 1945, a răposat canonicul Iuliu Maior, întemeietorul și redactorul gazetei unite „Unirea Poporului”.

În 18 Dec. 1945, s'a stins din viață preoteasa refugiată Anastasia Andrei Volvei.

În 29 Dec. 1945, a încetat din viață preoteasa Maria Fara născ. Iancu, soția preotului Nicolae Fara senior din comuna Ludoș (jud. Sibiu).

Dumnezeu să le facă parte de odihnă veșnică!

Un comunicat al sf. Patriarhiei anunță trista veste că mănăstirea Căldărușani, ctitoria lui Matei Basarab, dela marginea capitalei, a ars — înainte de Crăciun — cu câteva zile până în temelie.

EXTERNE:

Conferința miniștrilor de externe dela Moscova a avut loc între 16—26 Dec. 1945. S'au discutat problemele pregătitoare ale Păcii și s'a ajuns la acord deplin asupra chestiunilor Extremului Orient, problema Balcanilor, controlul energiei atomice și ținerea conferinței de pace, care va avea loc cel mai târziu la 1 Mai 1946.

Potrivit hotărârii conferinței, o comisiune formată din doi: A. I. Vășinichi, comisar adjunct al poporului la afacerile străine, A. Harriman, ambasadorul St. Unite la Moscova și Clark Kerr, ambasadorul Marii Britanii la Moscova, s'a deplasat imediat la București pentru a examina împreună cu M. S. Regele Mihai I și cu membrii guvernului, posibilități de largiri bazelor actualului guvern și pregătirii alegerilor, care vor avea loc la data cea mai apropiată posibilă. Din partea partidului național-tărănesc a intrat în guvern dl. Emil Hațieganu, iar din partea partidului național-liberal dl. Mihail Romniceanu.

Prima adunare plenară a Organizației Națiunilor Unite s'a ținut la 10 Ianuarie a. c. în palatul Westminster din Londra.

Generalul Eisenhower va pleca în curând în Canada.

La 15 Ianuarie a. c. președintele Truman va vorbi în fața Congresului reprezentanților poporului american.

STIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

6. Duminecă în 13 Ianuarie 1946 sersesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Gh. Șoima și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Mih. Mărgineanu. Predică: prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică: prot. Mihail Neagu.

7. Duminecă în 20 Ianuarie 1946 sersesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Nicolae Mladin și Mihail Mărgineanu. Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică: preotul Dr. Ioan Chioariu, dela parohia Sibiu-Inferior.

8. Duminecă în 27 Ianuarie 1946 sersesc: Prot. Mihail Neagu; preoții: Vladimir Turșancu și Varahil Jitaru; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: Prot. Mihail Neagu. — La Oastea Domnului predică: preotul Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefin.

9. Miercuri la 30 Ianuarie 1946, Sf. Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan sersesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea și D. Călugăr; diaconii: Nicolae Mladin și Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică: preotul prof. Dr. Corneliu Sărbu.

Nr. 699/1945 Prot. [35] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III a Ruși, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima lui apariție în „Tel. Român”.

- Beneficii:
1. Salar dela stat.
 2. Casă parohială.
 3. Sesiune parohială de 21 jugăre, pământ arător și lucă.
 4. Patru stânjini de lemne din pădurea comunală.
 5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor înainta Oficiului protopopesc Sibiu.

Concurenții se vor prezenta în parohie să servească și să predice, să facă cunoștință cu credincioșii, în ordinea în care și au înaintat cererile. Prezentarea se va face la Duminică și sărbători, cu încuviințarea protopopului.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial. Sibiu, 18 Octomvrie 1945.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 328/1945 [43] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a Pianul de sus II, protopopiatul Sebeș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

- Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat.
 2. Locuință în natură sau chirie corespunzătoare.
 3. Folosirea cimitirului.
 4. Sesiunea parohială de 4 jug. teren arător și 1 1/2 jug. fână date prin reforma agrară.
 5. Una terdelă porumb și o 1/2 de lucru (clacă) de fiecare familie.
 6. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Cererile de concurs însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohie, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc într-o zi de Duminică sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial. Sebeș-Alba, 14 Noemvrie 1945.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Nr. 501—1945 Prot.

(2) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a Petrila Lunca de sus, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

- Beneficii:
1. Salar dela Stat.
 2. Casă parohială.
 3. Folosirea unei grădini în suprafață de 340 st. □ și a cimitirului confesional, — fână și pomi.
 4. Adăul și stola uzitate în parohiile din tract.

Cererile de candidare, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierescă, se vor înainta Oficiului protopopesc Jiu-Petroșani, iar concurenții se vor prezenta — cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc — în parohie pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu-Petroșani, în înțelegere cu Consiliul parohial. Petroșani, 12 Decemvrie 1945.

Pr. Ion Duma
protopop

Nr. 225/1945

(3) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Hundorf, protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependențe, în stare bună.
3. Sesiune parohială 29 jug. arător și fână.
4. Stola uzitată în protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierescă de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava Mică. Se vor prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Târnava Mare în înțelegere cu Consiliul parohial din Hundorf.

Dumbrăveni, la 26 Noemvrie 1946.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 1199/1945

(44) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Arini, din Protopopiatul Prejmer, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și dependente.
3. Sesiune parohială din rezerva de stat, 16 jug. pământ arabil clasa I a, și o grădină de zarzavat în întindere de 200 st. p.
4. Stola uzitată în parohie.
5. 4 st. lemne de foc, transportate acasă.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierescă de candidare, la Oficiul protopopesc Prejmer j. Brașov, și se vor putea prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și face cunoștință cu credincioșii.

Prejmer, 21 Noemvrie 1945.

Oficiul protopopesc ort. român Prejmer în înțelegere cu Consiliul parohial din Arini.

Ioan Ludu,
protopop

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului